

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 24.08.2015

На 24.08.2015 отбелязваме паметта на:

СВЕТИ МЪЧЕНИК ТАТИОН

Житие на Св. мъченик Татион

[2408 – СВЕТИ МЪЧЕНИК ТАТИОН](#)

СВЕТИ СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК ЕВТИХИЙ

Житие на Св.свещеномъченик Евтихий

[2408 – СВЕТИ СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК ЕВТИХИЙ](#)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 20.02.2017

На 20.02.2017 отбелязваме паметта на:

СВ. ЛЪВ, ЕП. КАТАНСКИ

СВ. АГАТОН, ПАПА РИМСКИ

КАК ДА СЕ ИЗБАВИМ ОТ СТРАСТИТЕ

бо място. Дяволът напада по-слаба застава, добре защитените не ги докосва. „Ако ми се отдаде да превзема тази застава – си казва той – след това една след друга ще превзема и другите“. Затова слабото място трябва добре да се укрепява.

- Виждайки своите страсти аз съвършено се изгубвам.

- Не се губи и не се страхувай. Една след друга смело побеждавай своите страсти, започвайки с най-главната. В началото е полезно да не се разсъждава много, а да се хващат и изтребват най-грубите и най-забележимите. Когато започнат да изсъхват дебелия корени на главните страсти, то заедно с тях ще изсъхват и по-тънките коренчета. Следователно, изкоренявайки голямата страст, заедно с нея изкореняваш и другите, по-малките.

- Отче, защо макар и постоянно да решавам да започна сериозна борба със страстите, така и нищо не правя.

- Защо се захващаш с всичко наведнъж? Страстите, както и добродетелите, съставят една верига. Една страст следва друга и една добродетел е съединена с друга добродетел, като вагоните в композиция. Ако ти започнеш известно време да се бориш с една страст и да насаждаш в душата противоположната на страстта добродетел, то накрая ще преуспееш. И заедно с победената страст ще се избавиш и от другите страсти, в тебе ще се развият противоположните им добродетели. Да кажем, че ти завивдаш. Ако се бориш против завистта и насаждаш в себе си любов, доброта, то побеждавайки завистта, едновременно ще се освободиш от гнева, осъждането, злобата, лошата печал.

- Отче, по-добре ли е да се отсичат изведнъж страстите и лошите навици или да се избавяме от тях постепенно?

- По-добре е, ако можеш, да ги отсечеш изведнъж, иначе те ще растат. Тук не трябва да се чака. Когато човек преминава ручей, особено зимата, той се старае да премине на другия бряг

колкото може по-бързо, за да не замръзне. Ако го стори бързо, това няма да се случи. Когато обядват конете, с едно рязко движение дърпат юздата, така и при изкушенията.

- Отче, авва Исаак Сирин казва: „Безстрастието се състои не в това да не усещаш страстите, а в това да не ги приемаш в себе си“. Може ли безстрастният човек да се смущава от страстите?

- Може. Дяволът не спира да изкушава човека, но ако самият човек не приема вражеските внушения, тогава сърцето му се очиства и в него се поселва Христос. Сърцето му се превръща в пещ, в „неопалима къпина“, след това каквото и да попадне в него - всичко изгаря.

Автор : Старецът Паусий

КРЪЩЕНИЕ В ХРАМ "СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"

Тази неделя на 15.02. 2015 г. в храм „Св. пророк Илия“ („Дружба“ 2), кръщението на едно семейство се превърна в празник за целия храм. От лятото на 2014 г. децата участват в неделните занимания по вероучение към храма и заедно с майка си споделят своето желание да приемат Христовата вяра. За свои кръстници те избраха християни от Православното братство „Св. пророк Илия“, които познават и които участват в разнообразни дейности към храма. След св. Литургия майка и трите и деца приеха тайнството св. Кръщение. Светото тайнство бе извършено от председателя на храма о. Емилиян Костадинов.

Жития на светии за 19.02.2015

На 18.02.2015 отбелязваме паметта на:

Св. ап. Архип, Филимон и мчца и равноап. Апфия.

[Житие на св. Архип и Филимон и света Апфия - 19022015](#)

ДА НЕ БЪДЕМ СЛЕПИ

Всичко това ни дава възможност да направим някои практически изводи относно нашия духовен живот, за да бъде той съзидателен и плодотворен. Най-напред ние трябва да виждаме нещата такива, каквито са, т. е. да не бъдем слепи, да не живеем и действаме сяпко, без да имаме предвид това, което става в света. Ние сме длъжни да знаем, че съществува явлението апостасия(1), че в света има много такива, които се наричат християни, но се отличават твърде много едни от други. Те често враждуват помежду си и - нещо

невъзможно - всички са „прави“ и вървят по „правия път“. От историята знаем колко извращения, погрешни възгледи и неправилни действия са се наслагвали към християнството. Много православни са просто напълно земни и не мислят за висотата на своята вяра. Те се отнасят към нея като нещо разбиращо се от само себе си и разсъждават приблизително така: „Всичко, установено от нашата религия, се осъществява автоматично. Все някъде има свещеник, - ако не в нашия град или село, то в съседните. Той извършва Тайнствата. Просто отиваме при него и получаваме каквото ни е нужно. После се връщаме в къщи, - и всичко е наред, нашите религиозни потребности са удовлетворени.“

Когато четем за живота на християните в миналото, виждаме, че това не се е считало за достатъчно дори от най- обикновените вярващи. Те винаги са правили нещо свръх „автоматичното“ ниво. Ставали много рано сутрин. Във всяко село имало ежедневно богослужение. В 4 - 5 часа сутринта започвали „часовете“; хората ходели в храма всяка сутрин и вечер. В житията на много от светиите с какво чувство са слушали те в детството си звъна на църковните камбани. Ако детето проявявало особена ревност по Бога, то ставало първо сутрин

и събуждало родителите си, за да отидат на служба. Ако бащата не можел да отиде, понеже бил зает с работа на полето, детето будело майката и с нея отивало в храма. Понякога отивало само. Тогава цялата атмосфера била пропита от църковност, а нашата сега е определено светска. По света има много малко места, където се извършва ежедневното богослужение.

На фона на всичко това се сблъскваме с огромен по важност феномен – светското отношение към живота и на тези, които са вътре в Църквата. Ние трябва реалистично да гледаме на този феномен и да го виждаме такъв, какъвто е- това е апостасия, израждане, зло, демонска активност и секуларизация(2) в небивал мащаб. Всичко това е антидуховно, антиправославно. Всичко това влече надолу и по този път никой не може да достигне спасение.

И така, оценявайки трезво състоянието на нещата, ние сме длъжни правилно да водим необходимата война със злото, като правилно избираме бойното поле. Всеки трябва да се научи как и къде да води военните действия. Това е много важно, защото е лесно още в началото да изберем погрешен път, след като случайно сме прочели книга, в която се говори за духовния живот, за исихазма и др. под.

Автор : иеромонах Серафим Роуз

Откъс от книгата: “Независещият от времето духовен живот”

За къде напредваме?

Тази история се случи преди доста време, в самото начало на моя път в Църквата, когато много силно желяех да променя своята светска работа в църковна. Първоначално не успях да намеря реализация по моята специалност и унивах. По това време ми позвъни главният редактор на едно православно издателство и ми предложи работа като програмист. Оказа се, че най-накрая се изпълни заветното очакване: предстоеше ми да се трудя над многотомните енциклопедии в издателството, чиято дейност някога бе благословена от известен праведник митрополит. Едно, обаче, не ми даваше мира, през голямата част от времето ми предстоеше да се посвещавам в живота и дейността на различни революционери, масони и сатанисти – това било част от спецификата на това издателство. Но душата ми копнееше за друга храна: да чета и препрочитам Священото Писание, житията на светиите и творенията на св. отци.

Как да постъпя в сложната ситуация, в която попаднах не знаех и поради тази причина се обърнах за съвет към игумена на Борисоглебския манастир архимандрит Иоан (Титов). Духовникът изслуша внимателно моята история и сподели своята. През 1990 година, когато цензурата отпадна, започнали да издават всякаква литература, забранена преди това, появила се възможността да се четат „откровенията“ на Алистър Кроули и Елена Блаватска, писанията на известни еретици и основатели на масонски ложи, лидери на окултизма и сатанизма. Съблазънта „да се познае врага от вътре“, за да „бъде победен с неговите оръжия“ била голяма. Отец Иоан отишъл тогава при стареца Павел (Груздев), който се отнесъл много топло с него. На аргумента, че „трябва да опознаваме врага отблизо“, отец Павел отговорил кратко:

- Бога не бързаем да познаем, а тук - и стареца показал с пръст земята - тук се изкачваме. Не смей!

Преразказвайки отговора на отец Павел, игумен Иоан добави от себе си:

- Колкото повече се вглеждаме в бездната, толкова повече и тя се вглежда в нас.

Едва ли е необходимо да казвам, че у отец Иоан изчезнало всякакво желание да чете такава литература, а аз се отказах от работата в издателството. Оказва се, че в наше време адът спокойно се е разположил около нас и у много хора се появява желанието да изследват неговата география и психологията на неговите обитатели, за да проучат врага от вътре. Всеки път, когато това се случи с мои познати, аз винаги им разказвам тази история. И думите на стареца Павел, подправени с евангелска сол и сила спират мнозина. Ние действително не бързаем да познаем Бог, а тук напредваме!

*източник: pravoslavie.ru
превод: Ловчанска Света Митрополия*

Жития на светии за 18.02.2015

На 18.02.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Лъв, папа Римски

Житие на Св. Лъв, папа Римски

[Житие на Св. Лъв, папа Римски](#)

Св. вмчк Теодор Тирон

Св. вмчк Теодор Тирон

[Житие-на-св.-Теодор-Тирон-17022015](#)

АТЕИСТЪТ И СТАРИЦАТА

В 12 през нощта се почука на вратата на свещеническата къща. Беше една старица, която търсеше свещеника, за да причасти един смъртно болен. Духовникът се приготви и бързо излезе с нея. Двамата стигнаха до една бедняшка къща. Старицата отвори вратата и въведе свещеника в една стая. Той се озова насаме с болния. Когато го видя, човекът започна с жестове да му показва вратата, при което крещеше:

- Махай се отгук! Кой те покани? Аз съм атеист и такъв ще си умра!

Свещеникът буквално загуби ума и дума.

- Но аз не дойдох сам, извика ме старицата.

- Коя старица? Не познавам никаква старица!

Докато стоеше до леглото му, свещеникът видя над главата му една фотография на жената, която го извика и му каза:

- Ето тази жена ме извика!

- Коя, тази ли?! Знаеш ли какво говориш, отче? Това е майка ми, която почина преди години.

За един момент и двамата се вцепениха и уплашиха. Болният започна да плаче и след като се поуспокои, поиска да се изповяда. След това се причасти.

И от небето майка му се грижеше за него, да му покаже пътя на спасението...

превод от гръцки

източник:<http://www.agioritikovima.gr/>

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов брой 177 на Енорийски лист "Благовестие". Можете да го намерите по-долу:

[Енорийски лист - Благовестие, брой 177](#)
